

نقدی بر تفسیر موضوعی قرآن کریم با رویکرد اقتصادی

منصور پهلوان*

سیداحمد میرهاشمی اسفهانی**

چکیده

کتاب تفسیر موضوعی قرآن کریم با رویکرد اقتصادی برای دانشجویان رشته‌های علوم اقتصادی و درستای پیوند قرآن با علوم انسانی در عرصه مسائل اقتصادی نگاشته شده است. تأکید بر شیوه‌های معتبر تفسیر قرآن با موضوع‌شناسی علوم اقتصادی از جمله اهداف مؤلف این کتاب است. از سویی، توجه هم‌زمان به گزاره‌های اقتصادی قرآن و مسائل علم اقتصاد، از جمله اقتصاد خرد و کلان، مالکیت خصوصی و دولتی، فعالیت‌های اقتصادی در زمینه تولید و توزیع و خدمات، برداشت‌های ساده و در عین حال کارآمدی از آیات اقتصادی به دست خواهد داد که مخاطب با توجه به عنوان کتاب در بی آن‌هاست. با وجود چنین تلاش‌های رو به رشدی که این اثر در ادبیات تفسیر اقتصادی دارد، حالت گزارش‌گونه متن و حجم بالای آن فرصت بحث در بخش‌های مهم اقتصادی، از جمله مسائل مالی روز و بحث ربا و مسائل متعدد بانکی و پولی، را گرفته است و در برخی موارد نیز دلالت‌های تفسیری کافی و مستدل نیست.

کلیدواژه‌ها: آیات اقتصادی، اقتصاد اسلامی، تفسیر موضوعی، نظام اقتصادی قرآن.

۱. مقدمه

با توجه به معارف والای قرآن و سنت و امکان‌های بهره‌گیری از آن در زمینه‌های مختلف زندگی بشر، اقتصاد اسلامی به منزله شاخه‌ای از علم اقتصاد، در کنار سایر دیدگاه‌های این

* استاد گروه معارف دانشگاه تهران، pahlevan@ut.ac.ir

** دانشجوی دکتری تفسیر تطبیقی پژوهشکده نهج‌البلاغه، مدرس دروس معارف (نویسنده مسئول)
mirahmad14@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۵/۱۲، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۸/۱۳

رشته، موردنویجه جوامع مسلمان قرار گرفته است. اقتصاد اسلامی در هر سطحی که ادعا شود (علم، مکتب، و یا نظام اقتصادی) باید به گزاره‌های اقتصادی یا احکام مطرح در قرآن و روایات، از جمله احکام معاملات و ارت، محدود شود. برای این کار لازم است ضمن رعایت اصول تفسیر و سیاق آیات، عبارات ارزشی و یا وصفی به‌شکل کاربردی بررسی شود. تعریف جدیدی از علم اقتصاد صورت گیرد و الگوی نظام اقتصادی اسلام، در صورت دست‌یابی، ترسیم شود. کارآیی این نظام زمانی قابل درک خواهد بود که مفاهیم و قوانین اقتصاد متعارف بر آن تحمیل نشود و التزام جامعه اسلامی با این نظام هم‌گام با الزام قوانین مناسب صورت گیرد.

پدیده‌های اجتماعی - اقتصادی براساس ساخت نهادی عینیت و واقعیت پیدا می‌کند و هر جامعه‌ای که ساخت نهادی خاص خود را دارد، نمی‌توان نظریات علمی برخاسته از ساخت نهادی جامعه‌ای را به جامعه دیگر پیوند زند، هرچند در برخی نهادها مثل پول، اصل مبادله و ... مشترک باشند (آقانظری ۱۳۹۴).

۲. معرفی کلی اثر

این کتاب بعد از مقدمه و پیش‌گفتار وارد مفاهیم و کلیات حوزه تفسیر می‌شود و آیات اقتصادی قرآن و ضرورت تبیین آن‌ها را خاطرنشان می‌سازد. در فصل اول، با عنوان ویژگی‌های نظام اقتصادی قرآن، گستره آیات اقتصادی و دیدگاه‌های مختلف درخصوص مسائل علمی، به‌ویژه مسائل اقتصادی در قرآن، بررسی می‌شود. در فصل دوم، که با عنوان مبانی بیشی و ارزشی اقتصاد از دیدگاه قرآن تدوین شده است، محور بحث ارزش‌های قرآنی در رفتارها و اخلاق اقتصادی و نیز انواع مالکیت‌ها از نظر قرآن است. فصل سوم و چهارم مکمل یک‌دیگرند و با عنوانی «اهداف اقتصاد از دیدگاه قرآن» و «نظام اقتصادی از دیدگاه قرآن» به عدالت و توازن و رشد اقتصادی و نیز مباحث تولید و توزیع و مصرف از دیدگاه قرآن می‌پردازند و در آخرین فصل، ناهنجاری‌های اقتصادی، از جمله ربا و کم‌فروشی و رشو، بررسی شده است.

۳. تفسیر موضوعی

از آن‌جاکه محوریت بحث نویسنده تفسیر موضوعی است، بهتر است برای بررسی بهتر محتوای این اثر درابتدا تعریف و اهداف تفسیر موضوعی با هم بررسی شود:

در تعریف تفسیر موضوعی گفته شده است: جمع‌آوری و جمع‌بندی آیات مختلفی که درباره یک موضوع در سرتاسر قرآن مجید در مناسبت‌های مختلف آمده است، به‌منظور استخراج نظر قرآن درباره ماهیت موضوع و ابعاد گوناگون آن (مکارم شیرازی ۱۳۷۴: ج ۱، ۲۱).

در تفسیر موضوعی کمتر بر آیه‌ای خاص تأکید می‌شود. اگر به یک آیه بیشتر استشهاد می‌شود، هدف کشف معانی مفرد و شناخت مراد هریک از آیات نیست، بلکه هدف تبیین موضوع و عنوان کلی با توجه به نظر قرآن است. از این‌رو، در تفسیر موضوعی، آیات مرتبط با هم در کنار یک‌دیگر مطالعه و بررسی می‌شوند و بیش از آن‌که بخواهد به فهم معانی واژه و جمله و آیه پردازد، تئوری و طرح و نظریه خاصی را تعقیب می‌کند و درپی پاسخ به سوالی خاص و دست‌یابی به فهم دیدگاه قرآن درباره آن موضوع است. باکمک تفسیر موضوعی می‌توان معارف قرآن را به شیوه‌ای سامانمند و سازگار با نیازها و موضوعات بی‌شمار هر عصری ارائه کرد و پاسخ‌ها و راهکارهای عملی از قرآن دریافت کرد (حامه‌گر ۱۳۸۹: ۱۳۷).

در مقام مقایسه بین تفسیر تطبیقی و تفسیر ترتیبی می‌توان گفت که در تفسیر ترتیبی با توجه به گستره وسیع آیات و ابعاد مختلف آن‌ها، مباحث متعدد و دامنه‌داری مطرح می‌شود که سراسر قرآن را پوشش می‌دهد؛ برخلاف تفسیر موضوعی که به بررسی یک یا چند موضوع مرتبط با هم به‌منظور دست‌یابی به نظر قرآن درباره آن می‌پردازد. با وجود مزیت یادشده، تفسیر موضوعی باید ملازم با تفسیر ترتیبی صورت پذیرد.

از لحاظ ارجحیت علمی، تفسیر ترتیبی مقدم بر تفسیر موضوعی است و محقق در نخستین گام باید از روش‌های تفسیر ترتیبی آگاه باشد تا بتواند تفسیری درست درخصوص موضوعات مختلف چون موضوعات اعتقادی و اجتماعی ارائه کند. در سیر آموzes قرآنی، تفسیر موضوعی بعد از تفسیر ترتیبی است (جوادی آملی ۱۳۷۱: ۵۹). با وجود ذکر مطالب متعدد درخصوص مسائل اقتصادی قرآن، جا دارد که نویسنده به تبیین دقیق تعریف اقتصاد از منظر علم اقتصاد و مفاهیم دینی پردازد.

۴. علم اقتصاد و اقتصاد اسلامی

تعاریف اقتصاد از لحاظ اندیشمندان اسلامی با تعریف رایج علم اقتصاد در جامعه غرب متفاوت است. با این حال، با بررسی هریک نقاط قوت و ضعف آن‌ها و نیز میزان تطبیق آن‌ها با آیات اقتصادی قرآن به‌دست می‌آید:

الف) علم اقتصاد بررسی رفتار انسانی در زمینه تولید و توزیع و مصرف کالاهای خدمات است؛

باتوجه به این‌که این تعریف پدیده‌های اقتصادی را درمورد رفتارها و روابط انسانی تعریف می‌کند، تعریف مناسبی است، ولی به‌نظر می‌رسد که در سطح اقتصاد خرد کارآیی داشته باشد، ولی مسائل اقتصاد کلان را پوشش ندهد، چراکه در اقتصاد کلان فقط رفتار شخص و خانوارها و گروه‌های اجتماعی تعیین‌کننده نهایی در زمینه تولید و توزیع و مصرف کالاهای نیست. عوامل مهم دیگر، از جمله سیاست‌های مختلف اقتصادی و پولی و مالی و نیز میزان حمایت سایر نهادهای اجرایی و نظارتی در این امر دخیل است. علم اقتصاد هم‌زمان با سه مؤلفه در ارتباط است:

۱. فعالیت‌های اقتصادی در راستای تولید، توزیع، و مصرف؛
۲. پدیده‌های اقتصادی اثرگذار و اثربخش در این فعالیت‌ها از جمله رکود، تورم، توسعه، و مسائل مالی و پولی؛
۳. رفتارهای فردی (فرهنگ باورهای دینی یا اخلاقی)، سیاست‌گذاری‌های اقتصادی، و بازار و شرایط منطقه‌ای.

علم اقتصاد از این دیدگاه عبارت است از مطالعه رفتارهای اثرگذار در فعالیت‌های اقتصادی و نیز ارتباط دوسویه آن‌ها با پدیده‌های مختلف اقتصادی؛

ب) علم اقتصاد، علم تخصیص بهینه منابع کمیاب است.

کمیابی مهم‌ترین موضوع علم اقتصاد است. شاید بی‌ربط نباشد که گفته شود اگر کمیابی نبود، علم اقتصاد هم شکل نمی‌گرفت. کمیابی به این معناست که امکانات و منابع محدود و خواسته‌هایمان نامحدود است. مثلاً در سطح فردی، درآمد ما محدود است، ولی کالاهای و خدمات زیادی را می‌خواهیم خریداری کنیم. در سطح کلان نیز به همین وجه بودجه کشور محدود است، ولی نیازها و خواسته‌های زیادی است که در جامعه وجود دارد. وقت ما کمیاب است. نیروی انسانی متخصص، زمین‌های حاصل‌خیز، آب و هوای سالم همه منابع کمیاب‌اند.

باین‌حال در اقتصاد اسلامی نگاه دیگری به مسئله کمیابی وجود دارد. از جمله محمدقاقر صدر بر آن است که دشواری اصلی اقتصاد سرمایه‌داری کمیابی منابع طبیعی دربرابر مقتضیات و نیازهای مدنیت جدید و در اقتصاد سوسيالیستی تضاد میان روش تولید و روابط توزیع است. از دیدگاه شهید صدر، مخالفت اسلام در این‌جا با سرمایه‌داری

از آن روست که معتقد است در طبیعت، منابع و ثروت‌های فراوانی برای بشریت فراهم است و مخالفتش با سوسياليسیم از آن روست که مشکل را نه در شیوه‌های تولید، بلکه در خود انسان می‌بیند (مرجع اقتصاد اسلامی ۱۳۸۶: ۲).

بر این اساس، واضح است که کمیابی نتیجه کمبود در خلقت نیست. از نظر قرآن منابع مختلف به صورت معین و با اندازهٔ خاص در طبیعت قرار داده شده است؛ چنان‌که آیات «إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ» (قمر: ۴۹) و «أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بَقَدْرَ فَأَسْكَنَاهُ فِي الْأَرْضِ وَ إِنَّا عَلَى ذَهَابِ بِهِ لَقَادِرُونَ» (مؤمنون: ۱۸) (و ما برای شما آب را به قدر معین از آسمان نازل کرده و در زمین نگاهش داشتیم، و بر نابود کردن آن نیز قادریم) به این اصل اشاره می‌کنند.

اگر منابع اقتصادی از جمله زمین و سرمایه و نیروی کار مناسب با هم در جوامع به کار گرفته شود، مشکلاتی هم‌چون کمیابی یا معطلي نیروی کار یا عناصر دیگر نخواهد بود. بهره‌گیری از منابع و امکانات خدادادی به مقدار نیاز هریک از افراد و به شیوهٔ مطلوب نارسانی‌های اقتصادی در جوامع انسانی را کم‌رنگ‌تر خواهد ساخت. برپایهٔ همین اصل (تخصیص بهینهٔ منابع یا رابطهٔ منطقی سرمایه، نیروی انسانی، امکانات)، نگرش اقتصاد دینی درخصوص کمبود منابع متفاوت‌تر از دیدگاه‌های رایج خواهد بود.

بالاین حال، نباید غافل شد که تخصیص منابع کمیاب هنر است. در معنای واژهٔ اقتصاد نیز این ضرورت به‌چشم می‌خورد که اگر واژهٔ اقتصاد در اصطلاح مرسوم غربی به معنای تدبیر منزل است، در فرهنگ‌های معتبر زبان عربی و فارسی عموماً این اصطلاح با عباراتی هم‌چون «رعایت اعتدال»، «اجتناب از افراط و تغیریط»، «میانه‌روی در هر کار»، و «حد وسط بین اسراف و اقتار» تعریف می‌شود. در آیات مشایه موربدیث، لزوم اعتدال و میانه‌روی استنباط می‌شود. «وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا حَزَنَتُهُ وَمَا نُنَزَّلُهُ إِلَّا بِقَدْرٍ مَعْلُومٍ» (حجر: ۲۱). درخصوص این آیه، دو معنی قابل توجه را می‌توان در نظر گرفت:

الف) هر چیزی قبل از نزولش به این عالم و استقرارش در دنیا، خزینه‌هایی در نزد خدای متعال دارد که در آن‌جا محدود به حدی نیست، اما زمانی که جامه وجود پوشید محدود و مقدر می‌گردد (طباطبایی ۱۳۶۳: ج ۱۲، ۱۴۰)؛

ب) یعنی تک‌تک اشیا خزایینی دارند، نه این‌که مجموع اشیا خزایینی داشته باشند، اما در بهره‌گیری از آن‌ها باید تناسب نیازهای بالفعل محدود با منابع طبیعی محدود (یعنی

در دسترس) و نیازهای بالقوه نامحدود با منابع طبیعی نامحدود (کل منابع) را لحاظ کرد (جوادی آملی ۱۳۸۹).

هدف از علم یا نظام اقتصاد دینی نیز این است که امکانات محدود یک جامعه مانند نیروی انسانی، سرمایه، و منابع مالی به گونه‌ای تخصیص یابد تا به مطلوب‌ترین شکل، نیازهای کل جامعه، مثل اشتغال و ثبات قیمت‌ها و رشد تولید، را برآورده سازد. البته، در بسیاری از تحقیقات و مطالعات اقتصادی عامل مهم دیگر موردنویجه واقع نمی‌شود. ممکن است یک کالایی در حال حاضر کمیاب نباشد، ولی در زمان آتی کمیاب شود و یا سیاستی در حال حاضر اقتصادی باشد و در زمان دیگر، کاملاً غیراقتصادی. علاوه بر این، سیاست‌های اقتصادی در هر جامعه‌ای باید این عناصر را داشته باشد: تصمیم‌گیری درست، تخصیص بهینه منابع، مدیریت در اجراء.

تلاش مدیران در نظامهای اقتصادی مختلف، به ویژه اقتصاد اسلامی، باید درجهت رعایت این اصول باشد تا از هرگونه هدر رفتن منابع و تبعات آن مصون ماند. در متون روایی نیز به این امر اشاره شده است:

«الَا وَإِنَّ إِعْطَاءَ الْمَالِ فِي غَيْرِ حَقِّهِ تَبْذِيرٌ وَإِسْرَافٌ» (نهج‌البلاغه خطبه ۱۲۶). صرف مال و امکانات در غیر موردی که شایسته آن است اسراف و تبذیر است. منظور از مواردی که شایسته نیست این که منابع به امور غیر لازم اختصاص یابند و یا به صورت نادرست به افراد داده شوند. پس، می‌توان گفت که اقتصاد یعنی استفاده بهینه از مال، امکانات، منابع طبیعی، و منابع انسانی متخصص. از این‌رو علم اقتصاد تخصیص بهینه منابع مالی، طبیعی، و انسانی در فعالیت‌های اقتصادی خواهد بود.

چنان‌که دیده می‌شود در این تعریف، کمبود یا وفور منابع به منزله اصل ثابت و لاین‌فک در نظر گرفته نمی‌شود، هرچند ممکن است به صورت متغیر مستقل یا وابسته در زمان‌ها و مکان‌های مختلف ارزیابی شود.

اولین گام درجهت شناخت اقتصاد ارزشی مبنی بر آیات و روایات بررسی عبارات یا آیات قرآنی مرتبط با بحث است. عده‌تلاش محققان حوزه اقتصاد اسلامی معطوف به مطالعه درونی این گزاره‌ها بوده است.

این عبارات حاوی مفاهیم و اصول مهمی در تأمین مصالح فردی و اجتماعی است. با این حال، آیات اقتصادی قرآن را نمی‌توان به تنها بی و فارغ از سیاق آیات نزدیک و دور آنها و نیز فارغ از مضمون و غرض کلی سوره تصویر کرد، چراکه این شیوه ما را از بسیاری از مفاهیم اقتصادی قرآن دور می‌کند.

۵. گفتار دوم: نقد کتاب

۱.۵ ویژگی‌های تمایزبخش و مثبت کتاب

سرفصل‌های مصوب کتاب متناسب با تفسیر موضوعی و براساس آیات اقتصادی قرآن است. تلاش صورت‌گرفته در این اثر درجهٔ برآوردن اهداف تفسیر موضوعی با محوریت آیات اقتصادی است و آوردن نتایج فصل، پرسش‌های پایانی و نیز منابعی برای مطالعهٔ بیشتر، به درک بهتر مطالب کمک خواهد کرد که در مقایسه با برخی دیگر از کتب، تفسیر موضوعی قرآن کریم می‌تواند از جمله نکات مثبت این کتاب قلمداد شود.

در تعریف گزاره‌ها یا عبارات اقتصادی قرآن گفته شده است که نصوص اقتصادی به آن دسته از آیات و روایات اطلاق می‌شود که درباره رفتارها و روابط اقتصادی مردم با یکدیگر و نیز با دولت در سه حوزهٔ تولید، توزیع، و مصرف و یا مبانی بینشی و ارزشی رفتارها و روابط مذبور است (میرمعزی ۱۳۸۳).

سه حوزهٔ پیش‌گفته شده (تولید، توزیع، و مصرف) در فصل چهارم کتاب با عنوان «نظم اقتصادی از دیدگاه قرآن» به تفصیل مورد بحث قرار گرفته است (خادم علیزاده ۱۳۹۲: ۱۵۳).

گزاره‌های موجود در مکتب اقتصادی اسلام گاهی گزاره‌های کلی همچون عدالت توزیعی را بیان می‌کنند و گاهی نیز به مسائل موردنی اشاره می‌کنند؛ مثل سورهٔ مطففين که به نهی از کم‌فروشی می‌پردازد. با این حال، می‌شود حرمت انواع کم‌فروشی در تولید و ارائهٔ کالا یا خدمات را از آن فهمید. ذکر آیاتی با مفهوم سلبی درخصوص خدمات، تولید، یا مصرف مضر برای نوع بشر و جامعه مبین اهداف اقتصاد اسلامی است که نویسنده تحت عنوان محدودیت‌های تولید یا محدودیت‌های مصرف به آن‌ها اشاره کرده است.

۲.۵ رویکرد انتقادی و کاستی‌های محتوایی کتاب

جلد کتاب گویای نیاز مبرم نسل دانشگاهی به تفسیر موضوعی در اقتصاد امروز، به‌ویژه چالش‌های عمدهٔ بانکداری بدون ربا، است. در عین حال، نویسندهٔ فرصت کمی برای بحث مطالب مرتبط با آن گذاشته است.

ادیان گوناگون، به‌ویژه دین اسلام، برای رعایت عدالت اقتصادی (اعم از عدالت درآمدی، تولیدی، یا توزیعی)، به حذف عوامل منفی در سلامت اقتصادی جامعه از قبیل ربا و معاملات ناسالم اهتمام ورزیده‌اند. گزاره‌های مختلفی در قرآن کریم را می‌توان یافت که در عین کوتاهی به این مسئله پرداخته است.

«بِاِنْهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكِلُوا اموالَكُمْ بِيَنْكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا انفُسَكُمْ» (نساء: ۲۹). در این آیه، نهی از معاملات ناسالم در کنار نهی از قتل نفس آمده است و به نقش اکل مال باطل در نابه سامانی‌های اجتماعی هم ردیف قتل اشاره شده است.

با وجود این، تشخیص شباهات ربا در انواع معاملات بانکی و غیر آن برای بیشتر افرادی که دغدغه معاملات منطبق بر شریعت را دارند کاری دشوار است. این مسئله زمانی اهمیت بیشتری می‌یابد که برخی مجریان و کارمندان و برخی بانک‌ها و اغلب مراجعان آن‌ها با مقررات و قوانین بانکی و احکام عقود مصوب آشنا نیستند و بسیاری از وام‌گیرندگان عقدی را که روی قراردادهای بانکی درج شده است قصد نمی‌کنند، درحالی‌که اگر طرفین معامله هیچ آگاهی و قصدی از ماهیت عقد نداشته باشند، آن‌چه در واقعیت اتفاق می‌افتد، قرضی است که با زیاده همراه بوده است و بی‌تردید حرام است.

هدف از تفسیر موضوعی در کنار به دست آوردن نظر قرآن درخصوص یک موضوع پاسخ‌گویی به پرسش‌های جدید و رفع ابهامات و به دست آوردن اسرار و پیام‌های تازه آیات و عبارات قرآنی است. با این حال، این نوشتار درخصوص بخش اول از اهداف تفاسیر موضوعی موفق‌تر بوده است، ولی در بخش رفع ابهامات و پیام‌های تازه و پاسخ‌گویی به پرسش‌های جدید، به ویژه دانشجویان رشته‌های اقتصاد، موفق به نظر نمی‌رسد.

روش بهره‌گرفته شده در این کتاب، همانند بیشتر کتب تفسیر موضوعی، بر این اساس است که پس از تعیین یک موضوع، به بررسی و جمع‌آوری آیات قرآن درباره آن می‌پردازد و سپس با ساماندهی آن‌ها، براساس چینش منطقی، دیدگاه قرآن را گزارش می‌کند. با این حال، این گزارش‌دهی از پاسخ‌گویی به پرسش‌ها و شباهات متعدد درخصوص امکان‌سنجی کارآیی نظام اقتصادی اسلام و نیز روش‌شناسخی این امر ناتوان است. برای مثال، به کمک رویکرد رایج تفسیر موضوعی می‌توان به دیدگاه قرآن درباره احکام و اهمیت زکات دست یافت، اما این رویکرد پاسخ روشی برای روش نهادینه کردن فرهنگ زکات در جامعه ندارد.

در نظام اقتصادی اسلام، همانند هر نظام دیگر، بهناچار باید این پیش‌فرض اساسی را داشت که چهارچوب نظام اقتصادی همان چیزی است که جامعه به آن ملتزم می‌شود و در زندگی خود به مقتضای آن عمل می‌کند (میرمعزی ۱۳۸۵). از سویی میزان پذیرش جامعه در فهم بیشتر مبانی اقتصاد اسلامی تأثیر دارد. اصول اولیه و اخلاقی مطرح شده در گزاره‌های قرآنی و روایات، مثل امانت و صداقت و رعایت انصاف در معاملات، راه را برای درک بهتر اهداف متعالی اسلام و نیز کشف روابط نظام‌مند این گزاره‌ها فراهم می‌سازد:

اسلام بسیاری از معاملات و روابط اقتصادی بین افراد را به عقل انسان واگذاشته تا در آن‌ها تأمل و آن‌ها را براساس اصول منتشره در آیات و روایات تعیین کند، و بدین ترتیب، اسلام بخش‌های بسیاری را رها کرده است تا رسیدن به تصمیم درباره آن‌ها براساس ارزیابی و فهم مردم و نیازها و سطح تمدن آنان انجام شود (همان).

علاوه بر این، با توجه به گستره آیات اقتصادی قرآن و مطالب مرتبط با آن، اگر از روش «تفسیر آیات برگزیده درخصوص مسائل اقتصادی» بهره گرفته می‌شد، برای دانشجویان رشته‌های مختلف و نیز سایر محققان کارآیی بیشتری داشت.

در کنار این امر، معرفی نکردن و بیان نکردن هدف کتاب در پشت جلد را می‌توان از کاستی‌های آن بر شمرد.

۱۰.۵ مالکیت خصوصی در قرآن

با این‌که نویسنده درخصوص انواع مالکیت از دیدگاه قرآن تقسیم‌بندی مقبولی را ارائه کرده است، مطالب وی درخصوص مالکیت فردی دارای نقاط ضعف محتوایی است. برای شرح مالکیت خصوصی، در سه جای مختلف، سه عنوان به‌ظاهر هم‌معنی را به‌جای هم به‌کار برده است؛ مالکیت خصوصی، مالکیت فردی، و مالکیت شخصی (ص ۹۵).

در ابتدا، باید تعریفی از مالکیت خصوصی و گستره مفهومی آن در علم حقوق و نیز دیدگاه قرآنی بیان شود تا مخاطب با ارتباط‌دادن این بخش از مطالب با نظام‌های اقتصادی رایج در جهان و مسائلی همانند اقتصاد دولتی و نیز بخش خصوصی بیشتر ارتباط برقرار کند. مالکیت خصوصی عبارت است از این‌که مال مرتبط با شخص یا اشخاص معینی باشد. بنابراین، مالکیت خصوصی خود چند نوع است:

(الف) مالکیت فردی: یک نفر مالک چیزی باشد و در آن شریکی نداشته باشد؛

(ب) مالکیت گروهی: منظور از مالکیت گروهی این است که مال یا اموال خاصی به‌طور مشترک به افراد و جمع معینی مربوط شود؛ مثل این‌که گروه خاصی با هم اقدام به یک فعالیت صنعتی و کشاورزی می‌کنند و نتیجه و محصول آن نیز به مالکیت مشترک و گروه درمی‌آید و از آن‌جاکه این گروه افراد معینی‌اند، این نوع نیز شکلی از مالکیت خصوصی به‌شمار می‌آید. در مقابل مالکیت دولتی که بسته به شرایط اقتصادی و اجتماعی کشور گسترده‌گی متفاوتی می‌تواند داشته باشد.

در این میان، بحث‌های مرتبط با نقش خصوصی‌سازی و تحمل نکردن تمام امور اقتصادی به نظام دولتی می‌تواند براساس آیات و روایات بررسی شود. ازسویی، نقش نظارتی دولت بیش از نقش مالکیتی آن اثرگذار خواهد بود. چنان‌که آمده است:

ما افاء اللہ علی رسوله من اهل القری فللہ و للرسول و لذی القربی و الیتمامی
و المساکین و ابن السبیل کیلا یکون دولة بین الاغنیاء منکم و ما
اتشکم الرسول فخدنوه و ما نهشکم عنہ فانهوا و انقاوا اللہ ان اللہ شدید العقاب (حشر: ۷).

درکنار این امر که مؤید مالکیت دولتی است (ص ۱۰۷)، می‌تواند ناظر بر امر بودجه‌بندی و نظارتی دولت نیز باشد. از آن‌جاکه برنامه‌های اقتصادی دین اسلام درپی تعدلی نابرابری‌های ثروت در بین افراد جامعه است، تلاش یک نظام یا سیستم اقتصادی منطبق بر شریعت نیز باید بر این محور باشد:

چیزی که هست از آن‌جاکه امر فی ارجاع به رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) شده، او می‌توانسته به هر نحو که صلاح بداند به مصرف برسانند و آن روز و در شرایط آن روز، مصلحت دیده آن طور تقسیم کند (طباطبایی ۱۳۶۳: ج ۱۹، ۲۰۳).

هم‌چنین با وجود ارتباط بین آیه «وَالَّذِينَ يَكْتُرُونَ الْذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللهِ فَبَشِّرُهُمْ بِعِذَابٍ أَلِيمٍ» با نقش دولت در چرخه اقتصادی و مبارزه با رکود پول‌های حقیقی (طلا و نقره) بهتر است که در صورت استناد به چنین امری در جامعه امروزی مطرح شود که این رویه مصدق‌کم‌تری از سفت‌بازی و گرایش به ارزهای خارجی دارد. امری که مخرب‌تر از رکود پول‌های حقیقی است. در این میان، نقش دولت در اصلاح مشکلات مرتبط با این مسئله بهتر قابل‌بی‌گیری است.

۳.۵ یک آیه موضوع چند مفهوم مختلف

هرچند هریک از آیات کلام وحی می‌تواند مفاهیم متعددی را در بر داشته باشد و هیچ‌گاه نمی‌توان مفاهیم آیات را در یک عنوان محصور کرد، به نظر می‌رسد برای ذهن مخاطبی که به مطالعه تفسیر موضوعی قرآن کریم پرداخته است، استفاده از هر آیه در یک عنوان کلی و مأنوس مناسب‌تر باشد. بری مثال، آیه «احل الله البيع و حرم الربو» بیش از هر مطلب اقتصادی دیگر به تبیین تجارت حلال و پرهیز از تجارت غیرشرعی اشاره دارد. با این حال، نویسنده در بیان مالکیت فردی بدون مقدمه مطلب را چنین شروع می‌کند:

قرآن کریم در مواردی با معتبر شمردن لوازم مالکیت شخصی، این نوع مالکیت را تأیید کرده است. مثلاً یکی از لوازم مالکیت درستی خرید و فروش است: «اَحْلُّ اللَّهِ الْبَيْعُ» (ص ۹۵). از سویی، ارتباط بین آیه «يَا ابْنَاءَ الْمُؤْمِنِينَ» با بحث مالکیت خصوصی تاحدی دور از ذهن است؛ به ویژه اگر این مسئله از سوی فردی موردنوجه قرار گیرد که برای دیگران اجیر می‌شود تا مدتی بخشی از امور وی را به انجام برساند (با این دیدگاه، فردی که برای دیگری اجیر می‌شود، خود را مملوک او می‌داند). «بنابراین از این آیه می‌توان اصل مقبولیت رابطه حقوقی اجیرشدن انسان نزد دیگری را برداشت کرد» (ص ۹۶)، مگر این که گفته شود فرد در صورتی می‌تواند برای خود کسی را اجیر کند که بتواند مالکیت منافع این رابطه حقوقی را داشته باشد.

۱۰.۳.۵ تفسیر مغایر با تفسیر ترتیبی

آنچه در تفسیر موضوعی نباید از ذهن دور داشت این است که تفاسیر ترتیبی برای آیه موردنظر کدام مفاهیم را در اولویت قرار داده‌اند. ارتباط بین عبارات آیه و موضوع موردنظر ذهن پرسش‌گر نباید با مفهوم کلی آیه متفاوت باشد؛ برای نمونه، آیه «أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَشَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمُهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ» (روم: ۹).

مفهوم اصلی این آیه بیان این نکته است که بسیاری از مردم به معاد کافرنده و چون با کفر به معاد دین حق لغو می‌شود، دنباله آن سرگذشت امتهای کافر گذشته را خاطرنشان ساخته که از شنیدن آن عربت بگیرند و از کفر دست بردارند (طباطبایی: ج ۱۶، ۲۴۰). تکیه بر موضوع عمران و کشاورزی و امثال آن با سیاق آیه چندان متناسب نیست و هدف اصلی آن را، که همان دلبستگی نداشتن به منافع مادی است، و نیز لحن آیه را که با نوعی توبیخ همراه است، به فراموشی می‌سپارد: «قَرَآن در این آیه اقتدار اقتصادی را در سایه آبادانی و رشد اقتصادی می‌داند. بنابراین، منافع جامعه اسلامی و افزایش اقتدار و نیروی آن، با آبادانی بیشتر و تولید و رشد اقتصادی، آن هم در بلندمدت، تضمین می‌شود» (ص ۱۳۵).

نکته مهم در خصوص این استناد نادرست بهره‌گیری از آن در فصل نظام اقتصادی و زیر عنوان بحث تولید است که با وجود ذکر تفسیر آیه از مجمع‌البيانات، رابطه ضعیف بین مفهوم تولید و این آیه را دوباره پیش می‌کشد: «این سخن به‌التلازم، تأیید تولید و

سرمایه‌گذاری ازیکسو و افزایش سطح سرمایه‌گذاری و رشد اقتصادی درسایه عوامل تولید بیشتر (به خصوص سرمایه، نیروی انسانی، و رشد مطلوب جمعیت) می‌باشد» (ص ۱۶۶).

در حالی که دلالت ذکر شده درمورد آیه ازسوی مفسر مورداستناد نویسنده مغایر با این برداشت است که زحلی می‌نویسد که این آیه بر مواردی چند دلالت دارد و از جمله آن‌هاست:

الف) تشویق به تفکر در هستی؟

ب) خطاب‌بودن اعتماد به نیروی جسم و فراوانی اموال و اولاد؛ چراکه در قیامت به کار نمی‌آید (زهیلی ۱۴۱۸: ج ۲۱، ۵۷).

در مقابل، در برخی موارد نویسنده بعد از بیان مفاهیم آیه، در بهره‌گیری از کاربردهای آیه براساس قاعدة جری و انطباق تردید دارد و بحث را نیمه‌تمام می‌گذارد. توجه به اطلاق و تقيید آیه راه را برای درک بهتر مفهوم آن هموارتر می‌کند. در بحث اقتدار اقتصادی، نویسنده به آیه «وَلَنْ تَرْضِيَ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّىٰ تَتَبَعَّ مِلَّتُهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ اتَّبَعُتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ أَذْنِى جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٌّ وَلَا نَصِيرٌ» (بقره: ۱۲۰)، استناد کرده است: «يهود و نصاری، تبعیت از پیامبر (ص) را مشروط به قبول پیش‌نهاد صلح و سازش ازسوی آنان کردن که خداوند پیامبرش را از موافقت با آنان مأیوس کرد» (طبرسی ۱۳۵۰: ج ۱، ۳۷۴).

از لحن آیه، می‌توان هر نوع هم‌سویی با بیگانگان را درقبال تمایل فکری، اقتصادی، و سیاسی استنباط کرد و لزومی ندارد که فقط یهود و نصاری مراد آن باشد و ممکن است که این آسیب در شکل یک مكتب یا نظام اقتصادی و سیاسی دیگری متوجه جامعه مسلمین باشد. بنابراین، محدود کردن خطرها به آیین یهود و نصاری نمی‌تواند منطبق بر هدف اصلی آیه باشد:

این آیه جامعه و دولت اسلامی را از هر نوع پیروی از آیین تحریف‌شده یهود و نصاری منع کرده؛ آن‌گونه که هر رویکرد فرهنگی، سیاسی، و اقتصادی که همراه با تسلیم‌شدن دربرابر آنان باشد، نصرت و یاری خداوند را به دنبال نخواهد داشت (خدم علیزاده ۱۳۹۲: ۱۳۱).

در موارد دیگری، نویسنده باوجود آگاهی از محدود بودن آیاتی که بر تولید دلالت دارند، به دلالت التزامی روی می‌آورد و آیاتی را با این رویکرد بررسی می‌کند.

الف) «وَ قُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرِي اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَ رَسُولُهُ وَ الْمُؤْمِنُونَ وَ سَتُرُّ دُونَ إِلَى عَالَمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ فَيُبَيِّنُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ» (توبه: ۱۰۹)؛
ب) «وَ مَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَ لِلَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ تَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرْتَبَنَ وَ أَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا» (احزاب: ۳۱).

باین که وجه این گونه دلالت را بیان نمی‌کند و مخاطب را از دلیل استناد ممکن آگاه نمی‌سازد، گفته شده است که معانی التزامی محصور و محدود نیست و به همین دلیل، نمی‌توان معیار خاصی در کمیت آن ارائه کرد. باین حال، کلام بر هر معنایی که، به دلالت عرف یا عقل و شرع، لازم آن بهشمار آید، دلالت خواهد داشت که در آیات سورداشاره چندان واضح نیست. برخی از علماء تصریح کرده‌اند که اگر بعضی معانی از دیگر لوازم مشهورتر بود، بر همان مدلول حمل می‌شود؛ مثلاً واژه شیر دارای معانی التزامی متعددی است، ولی از همه مشهورتر معنای شجاعت است. بنابراین، باوجود آن، لوازم غیرمشهور از آن استفاده نمی‌شود (طوسی: ۱۳۵۵: ۸).

ع. ساختار و فصل‌بندی کتاب

باتوجه به گسترده‌گی مطالب درخصوص آیات اقتصادی کلام وحی، حجم بالای کتاب درسی، فرصت سوال و جواب و نقد و بررسی شباهه‌ها را از مخاطب می‌گیرد و متن گزارش گونه آن ارتباط با دانشجو را محدود می‌کند. درحالی که، همان‌طور که بیان شد، هدف از تفسیر موضوعی درکنار به دست آوردن نظر قرآن درخصوص یک موضوع پاسخ‌گویی به پرسش‌های جدید و رفع ابهامات و به دست آوردن اسرار و پیام‌های تازه آیات و عبارات قرآنی است. با وجود موقیت‌های نسبی اقتصاد سرمایه‌داری، ذهن مخاطب دنبال ظرفیت‌های گزاره‌های اقتصادی قرآن درجهٔ پیاده‌سازی الگویی موفق‌تر است.

مؤلف درخصوص محورهای موردبحث این اثر بر این نظر است که رویکرد تفسیری متفاوت با مباحث تخصصی فقهی در زمینه مسائل اقتصادی است (ص ۲۵). باین حال، بحث از فعالیت‌های بازرگانی و تجاری مباح در مقابل فعالیت‌های مخرب اقتصادی، با استناد به آیات و روایات و مباحث اولیهٔ فقه، مغایرتی با هدف مؤلف ندارد.

هم‌چنین می‌نویسد که از میان مسائل گستردهٔ اقتصادی در قرآن فقط مسائلی ذکر شده است که بستر آشکار تفسیری و مستند قرآنی داشته است (ص ۲۶). باین‌همه، آیات بسیاری با مضامین مهم اقتصادی و با دلالت‌های آشکار در تفاسیر ترتیبی ذکر نشده است.

برای مثال، آیه «قال تزرعون سبع سنین دأ با فما حصدتم فزروة في سنبلة الا قليلا مما تأكلون» (یوسف: ۴۷).

هفت سال پی در پی باید با جدیت زراعت کنید، زیرا در این هفت سال بارندگی فراوان است، ولی آنچه درو می‌کنید، به صورت همان خوش در انبارها ذخیره کنید، جز به مقدار کم و جیره‌بندی‌ای که برای خوردن نیاز دارد، اما بدانید که بعد از این هفت سال، هفت سال خشک و کم باران و سخت در پیش دارد که تنها باید از آنچه از سال‌های قبل ذخیره کرده‌اید استفاده کنید و گرنه هلاک خواهد شد. ولی مراقب باشید در آن هفت سال خشک و قحطی نباید تمام موجودی انبارها را صرف تغذیه کنید، بلکه باید مقدار کمی برای زراعت سال بعد که سال خوبی خواهد بود نگه‌داری کنید. اگر با برنامه و نقشه حساب شده این هفت سال خشک و سخت را پشت‌سر بگذارید، دیگر خطری شما را تهدید نمی‌کند، زیرا بعد از آن سالی فرامی‌رسد پرباران که مردم از این موهبت آسمانی بهره‌مند می‌شوند (مکارم شیرازی ۱۳۷۴: ج ۹، ۴۲۷).

بنابراین، لزوم برنامه‌ریزی دقیق در مصرف و به کارگیری تمام امکانات از سوی مدیران و همسویی مردم با این امر از مهم‌ترین برنامه‌های استقلال اقتصادی است.

درکنار این مسئله مهم، حوزه اقتصاد فردی و اقتصاد کلان در فصل‌بندی مطالب و ارتباط بین آن دو مورد غفلت واقع شده است. از مهم‌ترین مسائل اقتصاد امروز درخصوص مسائل مالی، بانک و ریاست که در این کتاب، به صورت موردی به مسئله ربا در صفحات پایانی پرداخته شده است. مسائل مهم و آسیب‌های اقتصادی نیز، که امروز ذهن مخاطب را به چالش می‌کشد، در قرآن به صراحت نکوهیده شمرده شده است که باید در ضمن یادآوری آن‌ها به اصلاح آن‌ها از طریق تبیین راه‌کارهای قرآنی پرداخت.

بحث مهمی هم‌چون مسائل بانکداری بدون ربا، انواع تسهیلات، نرخ بهره، جریمه دیرکرد، شباهت ربا و نیز مسائل مستحبه دیگر هم‌چون بیمه در سرفصل‌های جداگانه و حتی به صورت موردي در لابه‌لای بحث‌های دیگر آورده نشده است. به موضوع خمس در حد چند سطر و حتی کمتر از مسئله قربانی اشاره شده است.

از برخی از آیات که در فعالیت‌های اقتصادی، از جمله مسائل مالی اسلامی، از جایگاه مهمی برخوردارند، در این کتاب غفلت شده است. بزرگ‌ترین آیه قرآن کریم درکنار این که به رابطه حقوقی بین داین و مدیون و لزوم کتابت و حفظ اسناد تجاری اشاره دارد، به امر حساب‌داری و شفافیت مالی نیز اشاره دارد. احکام دقیقی که در این آیه در مورد تنظیم سند

برای معاملات ذکر شده است، آن هم با ذکر جزئیات در تمام مراحل، در طولانی ترین آیه قرآن بیان گر توجه عمیقی است که قرآن درقبال امور اقتصادی مسلمین و نظم کار آنها دارد، مخصوصاً با توجه به این که این کتاب آسمانی در جامعه عقب مانده‌ای نازل گشت که حتی سواد خواندن و نوشتن در آن بسیار کم بود و حتی آورنده این قرآن درسی نخوانده بود و به مکتب نرفته بود و این خود دلیلی است بر عظمت قرآن و اهمیت نظام اقتصادی مسلمین (مکارم شیرازی ۱۳۷۴: ج ۲، ۳۸۱).

۷. نتیجه گیری

هدف مفسر در تفسیر موضوعی دست یابی به نظر نهایی و جامع قرآن درباره موضوعی خاص و رفع ابهام و پاسخ‌گویی به شباهات و پرسش‌های مطرح است. با وجود تلاش مؤلف در ذکر عنوانین مرتبط، پرسش‌های مطرح در حوزه موضوعات اقتصادی از قبیل تولید یا توزیع به حوزه‌های فقهی و تخصصی ارجاع شده است. درحالی که جا داشت مؤلف مطابق با مسائل روز به مسائل اقتصادی قرآن می‌پرداخت. در مرحله بعد، بهره‌گیری از نظرهای قرآن درخصوص مسائل مهم است، زیرا گزاره‌های مستقل تا زمانی که به یک الگوی کاربردی متنه‌ی نشوند، در حد توصیه‌های اخلاقی خواهند ماند.

از برخی از آیات که در فعالیت‌های اقتصادی، از جمله مسائل مالی اسلامی، از جایگاه مهمی برخوردارند، در این کتاب غفلت شده است. از مهم‌ترین مسائل اقتصاد امروز درخصوص مسائل مالی، بانک و ریاست که در این کتاب، به صورت موردی به آن پرداخته شده است. علاوه براین در برخی موارد نیز تفسیر موضوعی مطرح شده مغایر با تفسیر ترتیبی است که در کتب مهم تفسیری بیان شده است.

کتاب‌نامه

- «مراجع اقتصاد اسلامی در اندیشه شهید محمدباقر صدر» (۱۳۸۶)، پگاه حوزه، ش ۲۰۵.
آفاظنی، حسن (۱۳۹۴)، روش‌شناسی نظریات علمی اقتصاد اسلامی، مجموعه مقالات کنگره بین‌المللی علوم انسانی اسلامی، دوره ۱، ش ۵.
جوادی آملی، عبدالله (۱۳۸۹)، «اصول اقتصاد اسلامی و راهکارهای آن از منظر فقه»، پژوهش‌های فقهی، س ۶، ش ۱.
جوادی آملی، عبدالله (۱۳۷۱)، زن در آینه جلال و جمال، تهران: مرکز نشر فرهنگی رجاء.

- خادم علیزاده، امیر (۱۳۹۲)، *تفسیر موضوعی قرآن با رویکرد اقتصادی*، تهران: معارف.
- خامه‌گر، محمد (۱۳۸۹)، «شبکه معنایی موضوعات قرآن»، *پژوهش‌های قرآنی*، ش. ۶۲.
- زهیلی، وهبة بن مصطفی (۱۴۱۸ق)، *التفسير المنير في العقيدة والشريعة والمنهج*، بیروت: دار الفکر.
- طباطبائی، محمدحسین (۱۳۶۳)، *المیزان فی تفسیر القرآن*، تهران: اسماعیلیان.
- طبرسی، فضل بن حسن (۱۳۵۰)، *مجمع البيان*، تهران: فراهانی.
- طوسی، خواجه نصیرالدین (۱۳۵۵)، *اساس الاقتباس*، به تصحیح مدرس رضوی، تهران: دانشگاه تهران.
- مکارم شیرازی، ناصر و دیگران (۱۳۷۴)، *تفسیر نمونه*، تهران: دار الكتب الاسلامية.
- میرمعزی، سیدحسین (۱۳۸۳ الف)، «نظریه رفتار تولیدکننده و تقاضای کار در اقتصاد اسلامی»، *اقتصاد اسلامی*، ش. ۱۳.
- میرمعزی، سیدحسین (۱۳۸۳ ب)، «روش کشف ماهیت اقتصاد اسلامی»، *قبسات*، س. ۹.

